

РЕШЕНИЕ

№ 486

гр. София, 29.01.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 9 състав,
в публично заседание на 19.01.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Камелия Серафимова

при участието на секретаря Калина Донкова, като разгледа дело номер **7729** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Настоящото административно производство е по реда на чл.197,ал.2 ДОПК,вр с чл.121 ДОПК.

Образувано е по жалба на [фирма]-гр.С. срещу Решение №09/22.07.2020 година на Директор ТД „ГДО“-С., в частта, в която последният на основание чл.267,ал.2,т.5 ДОПК оставил без уважение жалбата на [фирма]- [населено място] от 08.07.2020 година срещу Отказ по искане за разрешение за неотложно плащане от 23.06.2020 година на Главен публичен изпълнител при ТД на НАП- С..

Развитите в жалбата оплаквания са за незаконосъобразност на решението и на постановения отказ. Твърди се, че неправилно Директор ТД“ГДО“ е приел ,че не са налице основания за разрешаване на неотложни плащания, като се цели да бъде прекратена дейността на дружеството. Посочва се още ,че в мотивите на решението на Директор ТД ГДО“ не става ясно по какъв начин и кога следва в крайна сметка да бъде разрешено плащането. Посочва се още , че искането за неотложни плащания следва да бъде редуцирано по посочени в жалбата параметри. Иска се отмяна на решението и връщане на преписката на публичен изпълнител за ново разглеждане. В съдебно заседание, жалбоподателят- [фирма]- [населено място], редовно и своевременно призован, се представлява от адвокат С. и адвокат Б., редовно упълномощени, които поддържат жалбата на заявените основания и молят да бъде уважена. Заявяват претенция за присъждане на разноски.

Ответникът по жалбата-Директор на ТД“ГДО“-гр.С., редовно и своевременно призован, се представлява от юрисконсулт Х., редовно упълномощена, която оспорва жалбата като неоснователна. Заявява претенция за присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Административен съд София-град след като прецени събраните по делото доказателства ,ведно с доводите и изразените становища на страните, при условията на чл.142,ал.1 АПК,вр. с.188 ГПК, прие за установено следното:

На 19.02.2020 година в ТД на НАП“ГДО“е постъпило искане от Председател на Държавна комисия по хазарта за предприемане на действия по обезпечаване и принудително събиране на публични вземания, установено с Акт за установяване на публично държавно вземане №5/14.02.2020 година, издаден от Председател на Държавната комисия по хазарта на Е.“, като е допуснато предварително изпълнение на Акта на основание чл.60,ал.1 от АПК.

По повод постъпилото искане в ТД на НАП“ГДО“ е образувано Изпълнително дело №[ЕИК]/2020 година срещу [фирма] за предварително изпълнение на публични държавни вземания, установени с Акт за установяване на публично държавно вземане АУПДВ № 5/14.02.2020 година е издадено Съобщение за доброволно изпълнение на 21.02.2020 година- за доброволно заплащане на сумата от 330 469 134,71 лева в това число главница в размер на 261 164 891,87 лева и лихва в размер на 69 304 242,84 лева.

Издадено е Постановление за налагане на обезпечителни мерки от 21.02.2020 година, с което е наложен заповед върху налични и постъпващи суми по банкови сметки, по депозити, вложени вещи в трезори, включително и съдържанието в касетите, както и суми предоставени за доверително управление, находящи се в 3 търговски банки за сумата от 330 469 134,71 лева.

На 23.06.2020 година, жалбоподателят депозирал поредно Искане за разрешаване на неотложни плащания за заплати за месец 06, социални осигуровки за месец 05, съдебни решения в полза на работници за заплати за месец 04 и 5 в общ размер на 464 693,60 лева.

На 02.07.2020 година, Публичен изпълнител при ТД „ГДО“ отказал издаване на разпореждане за временно разрешение за неотложни плащания.

Разрешението е връчено на 02.07.2020 година на електронния адрес на жалбоподателя.

На 08.07.2020 година дружеството – жалбоподател депозирало жалба до Директор ТД „ГДО“- С. срещу издадения отказ за издаване на разрешение за неотложни плащания, а на 22.07.2020 година с Решение по жалба срещу действия на публичен изпълнител №09/22.07.2020 година Директор ТД“ГДО“-С. оставил без разглеждане поради липса на правен интерес от обжалване жалбата на [фирма] от 08.07.2020 година в частта ,в която се обжалва Отказ за издаване на разпореждане за неотложни плащания за трудови възнаграждения дължими за периода 29.04.2020 година-10.05.2020 година и оставил жалбата без уважение в останалата част.

Решението е връчено на 23.07.2020 година на електронния адрес на жалбоподателя.

По делото са приложени всички събрани в хода на административното производство доказателства, заверено копие на образуваното изпълнително дело срещу жалбоподателя, доказателства , че лицето, издало Решението заема длъжността Директор ТД“ ГДО“.

С оглед на така установената фактическа обстановка ,Административен

съд-София-град намира предявената жалба за процесуално допустима, подадена в преклузивния срок по чл.267 ДОПК от процесуален представител на легитимирана страна и при наличие на правен интерес от обжалване. Разгледана по същество, същата се явява неоснователна. Съображенията за това са следните:

Обжалваното Решение № 09/22.07.2020 година е акт, подлежащ на съдебен контрол и при преценката законосъобразността му съдът следва да провери актът, издаден ли е от компетентен орган и в предписаната от закона форма, спазени ли са процесуално-правните и материално-правните разпоредби на ДОПК.

Обжалваното решение е издадено от компетентен орган-това е Директор на ТД НАП-„ГДО“-гр.С.,на когото изрично по силата на чл.267 от ДОПК е предоставено правото да разглежда жалби срещу действията на публичен изпълнител. Наред с това между страните няма спор, а и от приложените по делото писмени доказателства се установява, че лицето М. С. към датата на издаване на решението е заемала длъжността Директор ТД“ГДО“-С..

Решението е издадено в писмена форма с означение на фактическото и правното основание за издаването му. Неоснователен е доводът на жалбоподателя, че решението не съдържа фактическо и правно основание за издаването му, защото в самото решение ясно и недвусмислено са посочени както фактическите основания, така и съответното правно основание.

При издаването му, Директор ТД на НАП“ГДО“- С. е спазил процесуално правните разпоредби на ДОПК и материално правните разпоредби на ДОПК.

В разпоредбата на чл. 229 от ДОПК-Разрешение за неотложни плащания са визираны предпоставките, при наличието на които публичният изпълнител може да разреши определена част от постъпващите по сметката на длъжника суми да се оставят на негово временно разпореждане за неотложни плащания във връзка с дейността му. Разрешението се дава, при условие че сумите са дължими по договори, свързани с основната дейност на длъжника, забавянето или неплащането на тези суми може да доведе до тежки стопански последици за длъжника - прекратяване или спиране за продължително време на основната му дейност, разваляне на търговски договори или изпадане в забава по търговски договори, неизпълнение на задължения по трудови договори и други подобни или пък сумите са за публични вземания. Преценката от органа по ал. 1 се извършва въз основа на писмена молба от длъжника с приложени към нея доказателства.

В настоящия случай, от събраните доказателства е видно, че към искането си за разрешение за неотложни плащания, жалбоподателят е представил само Справка относно дължими от него суми на работници по заведени дела срещу него. Безспорно задължението към работниците попада в разпоредбата на чл.229,ал.1 от ДОПК, но издаването на разрешение за неотложни плащания не може да води до намаляване на обезпечението на публичните вземания или формирането на нови задължения. От доказателствата по делото също е установено, че жалбоподателят не извършва стопанска дейност и издаване на разрешение за неотложни плащания би довело до намаляване на обезпечението по публичните вземания. Твърдението на жалбоподателя, че ако не се издаде Разрешение за неотложни плащания, за него биха настъпили значителни вредни последици не е било подкрепено с доказателства в хода на административното производство, а едва в хода на съдебното производство. Само по себе си, представянето на Справка за дължими суми без приложени конкретни доказателства не е не може да бъде основание за издаване на разрешение за

неотложни плащания. Наред с това, доводът на жалбоподателя, че същият е в невъзможност да заплаща и дължимите осигуровки е неоснователен, защото осигуровките са вид данъчно задължение- публично държавно и неизплащането им не води до тежки стопански последици за последното, защото тяхното събиране е обезпечено от наложения заповор върху банковите сметки на длъжника. Наред с това, безспорен е и фактът, че дружеството е с преустановена дейност и неизплащането на дължимите трудови възнаграждения не би довело до тежки стопански последици за жалбоподателя.

Наред с това, самото искане за издаване на разрешение за неотложни плащания е било некоректно подадено/, за което свидетелства и отразеното в жалбата, че се иска коригиране на същото и то от страна на съда. Но това искане е недопустимо в съдебното производство и няма как съдът да извърши корекция на самото искане, защото само и единствено публичният изпълнител притжава право да изменя или отменя разпореждането,/ аргумент от нормата на чл.229,ал.8 от ДОПК, не и съдът. Недопустимо е да се прави искане за неотложно плащане, депозирано пред съд и то под формата на корекция на преди това депозирано искане за извършване на неотложни плащания.

За да възникне правото да се разреши неотложното плащане, следва да са налице визираните в нормата на чл.229 от ДОПК предпоставки и най- вече искането да бъде скрепено с доказателства за неотложността на плащането. Следва да бъде добавено още, че жалбоподателят не е представил никакви доказателства за това какви са сумите, дължими по договорите с работниците, какво е заплатено и кога и какво е останало да се доплаща на работниците, липсват и доказателства, че неиздаването на разрешение за неотложно плащане ще доведе до тежки стопански последици за жалбоподателя. Липсват и доказателства за наличните ДМА, които могат да служат като обезпечение. Ако в действителност жалбоподателят в невъзможност да изпълнява задълженията си, то той има процесуалната възможност да поиска замяна на обезпечителната мярка с друга и да депозира ново искане за неотложни плащания в хода на изпълнителното производство пред публичния изпълнител.

В контекста на това, съвсем законосъобразно Директор ТД на НАП“ГДО“ е оставил жалбата без уважение в тази и част. Жалбата като неоснователна не подлежи на уважаване.

С оглед изхода на спора и в съответствие с разпоредбата на чл.161 от ДОПК в полза на ответника по жалбата следва да се присъди юрисконсултско възнаграждение в размер на 500 лева, определено по реда на чл.8,ал.4 от Наредба №1 за минималните размери на адвокатските възнаграждения. Съдебните разноски са разходите на страните, произтичащи от участието им в административното производство. Вяска от страните по делото е отговорна за направените разноски.Отговорността за разноски по принцип е обективна/ безвиновна/, защото загубила спора страна отговаря за разноски, дори ако е положила най- голямо старание да води процеса добросъвестно. Съгласно разпоредбата на чл.81 от ГПК, по присъждането на разноски, съдът се произнася във всеки акт,с който приключва разглеждането на делото в съответната инстанция.Отговорността за разноските е гражданско облигационно отношение, то произтича от процесуалния закон и е уредено от него. Задължението за разноски произтича от неоснователно предизвикания правен спор и тежестта за тях е за страната, която неоснователно е предизвикала същия.

Воден от горното и на основание чл.268 ДОПК, Административен съд София град
Р Е Ш И :

ОТХВЪРЛЯ ЖАЛБАТА на [фирма] от [населено място] срещу Решение №9/22.07.2020 година на Директор ТД „ГДО“-С., в частта, в която последният на основание чл.267,ал.2,т.5 ДОПК оставил без уважение жалбата на [фирма]-[населено място] от 08.07.2020 година срещу Отказ по искане за разрешение за неотложно плащане от 23.06.2020 година на Главен публичен изпълнител при ТД на НАП-„ГДО“ С..

ОСЪЖДА [фирма] ГР. С. ДА ЗАПЛАТИ НА ДИРЕКТОР ТД НА НАП“ГДО-С. СУМАТА ОТ 500 ЛЕВА-ЮРИСКОНСУЛТСКО ВЪЗНАГРАЖДЕНИЕ.

На основание чл.138,ал.1 АПК, препис от решението да се изпрати на страните.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване, съгласно разпоредбата на чл.268 ДОПК.

СЪДИЯ: